

عنوان مقاله:

مدل مفهومی اثر انعطاف پذیری راهبردی بر پایداری شرکت، با نقش میانجی نوآوری مدل کسب و کار

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهدی طالبی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

فریبرز رحیم نیا - استاد گروه مدیریت، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

یعقوب مهرتی - دانشیار گروه مدیریت، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه موضوع پایداری کسب و کارها یکی از مهمترین مولفه های ارزیابی رشد و پیشرفت آنها قلمداد میشود. با شتاب روزافزون تغییرات در فضای داخل و خارج شرکتها و لزوم حفظ و توسعه مزیت رقابتی آنها در مواجهه با دیگر رقبای، بررسی متغیرهای اثرگذار بر پایداری شرکت اهمیتی بیش از پیش پیدا کرده است. یکی از این متغیرها، انعطاف پذیری راهبردی است که با پاسخگویی سریع به تغییرات بازار، ایجاد فرصتهای تکنولوژیک با تولید محصولات جدید، وسعت دادن خطوط محصول و تقویت محصولات موجود، سطح پایداری را در کسب و کارها افزایش میدهد. نوآوری مدل کسب و کار نیز به دنبال خلق و ارائه ارزش به شرکت و ذینفعان آن میباشد. این متغیر با ایجاد بازارهای تازه برای محصولات، میتواند به پایداری شرکتها کمک کند. بقای شرکتها در محیط پویای امروزی بستگی به قابلیت پیکربندی مجدد منابع آنها در قبال تغییرات دارد. لذا برای دستیابی شرکتها به پایداری، مبنایست روابط بین انعطافپذیری راهبردی و نوآوری مدل کسب و کار مورد توجه قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری راهبردی، پایداری شرکت، نوآوری مدل کسب و کار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664203>

